Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8999
Copyright: Melk, Benediktinerstift

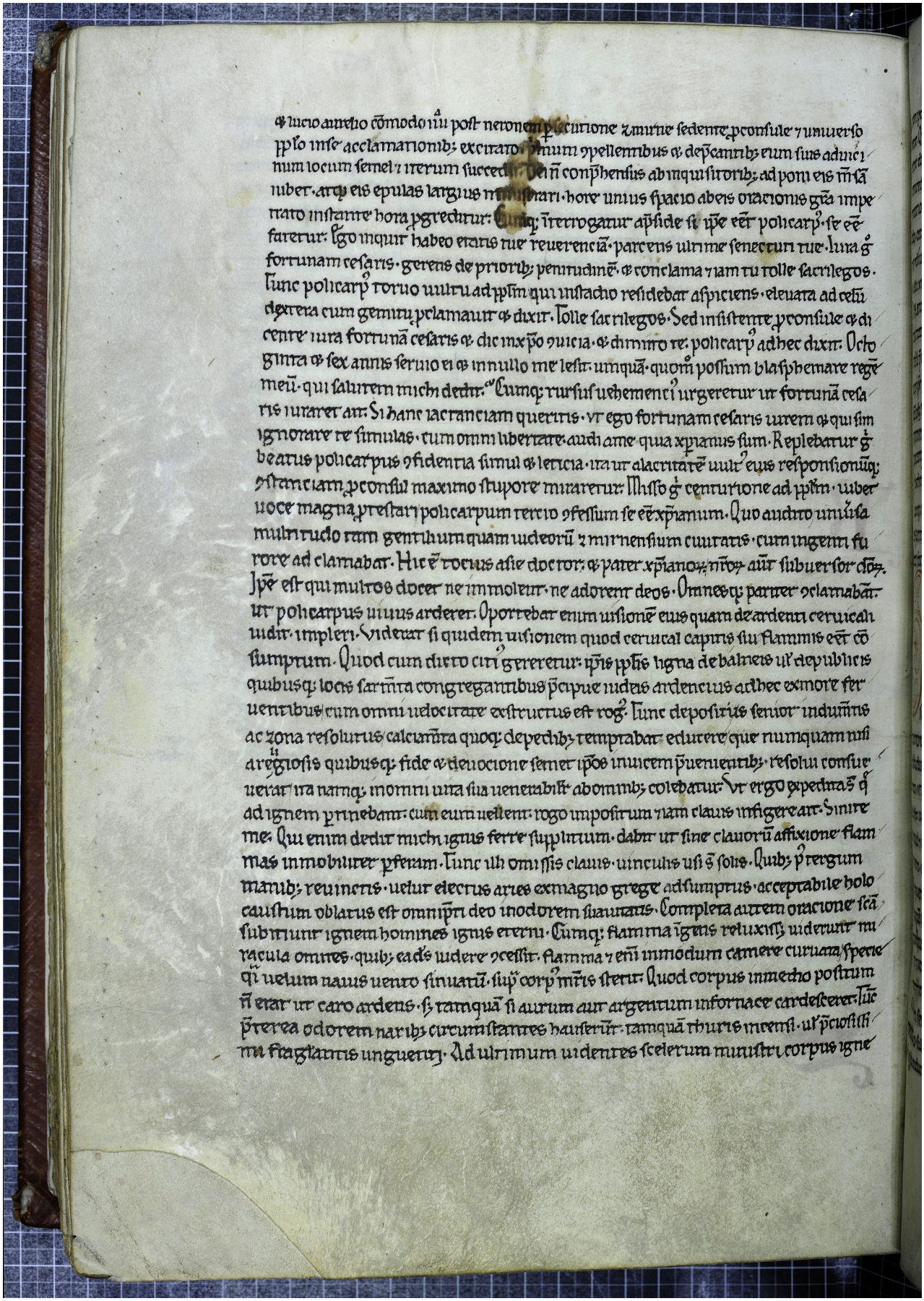

et lucio aurelio cõmodo iiii post neronem p curione z murne sedente proconsule z universo
ppło inse acclamationib; excitato omnium ꝓpellentibus et despicientib; eum suis adhuc i
num locum semel z iterum succedit. Deinde conspiensus ab inquisitorib; ad poni eis mensa
iuber. atq; eis epulas largius ministrari. hore unius spacio abeis orationis gratia impe
rato instante hora pgreditur. Cumq; interrogatur a pside si ipse esset policarpus se esse
fateretur. Ego inquit habeo etatis tue reuerencia. parcens ultime senecturi tue. Iura g
fortunam cesaris. gerens de prioribus penitudine. et conclama z iam tu tolle sacrilegos.
Tunc policarpus torno uultu ad ppłm qui in statio residebat aspiciens. eleuata ad celum
dextera cum gemitu pclamauit et dixit. Tolle sacrilegos. Sed insistente proconsule et di
cente iura fortuna cesaris et dic mx po quicia. et dimitto te. policarpus ad hec dixit. Octo
ginta et sex annis seruio ei et in nullo me lesit. unquam quomodo possum blasphemare rege
meum. qui salutem michi dedit. Cumq; rursus uehementi urgeretur ut fortuna cesa
ris iuraret ait. Si hanc iactanciam queris. vt ego fortunam cesaris iurem et qui sim
ignorare te simulas. cum omni libertate audi a me quia xpianus sum. Repletatur g
beatus policarpus ꝓfidentia simul et letitia. ita ut alacritate uultus eius responsionum q;
ꝓstanciam proconsul maximo stupore miraretur. Missio g centurione ad ppłm. iuber
uoce magna prestari policarpum tertio ꝓfessum se esse xpianum. Quo audito uniuersa
multitudo tam gentilium quam iudeorum z mirnensium cuuratis. cum ingenti fu
rore ad clamabat. Hic est doctor asie doctor. et pater xpianorum. nostrorum. auditor subuersor deorum.
Ipse est qui multos docet ne immolent. ne adorent deos. Omnes q; pariter ꝓclamabant.
ut policarpus uiuus arderet. Oportebat enim uisionem eius quam de ardenti cerucical
uidit. impleri. Viderat si quidem uisionem quod cerucical capitis sui flammis esset con
sumptum. Quod cum dicto citius gereretur. ipsis ppłis ligna de balneis uel de publicis
quibusq; locis sarmenta congregantibus precipue iudeis ardencius ad hec ex more fer
uentibus cum omni uelocitate extructus est rogus. Tunc depositis seruorum indumentis
ac zona resolutus calciamenta quoq; depedibus temptabat exuere que numquam nisi
a regiosis quibusq; fide et deuocione semet ipsos inuicem pueuientibus resolui consue
uerat ita namq; omnium uita sua uenerabilis ab omnib; colebatur. Vt ergo expeditus et
ad ignem pximebant. cum eum uellent rogo impositum iam clauis infigere ait. Sinite
me. Qui enim dedit michi ignis ferre supplicium. dabit ut sine clauorum affixione flam
mas immobilitter pferam. Tunc ub omissis clauis. uinculis usus solus. Quib; pretergum
manib; reuinctis. uelut electus aries ex magno grege ad sumptus. acceptabile holo
caustum oblatus est omnipotenti deo in odorem suauitatis. Completa autem oratione sed
sub iniunt ignem homines ignis eterni. Cumq; flamma igneis reluxisset. uiderunt mi
racula omnes. quib; eadem uidere ꝓcessit. flamma z enim in modum camere curuata specie
qui uelum nauis uentro sinuatum. sup corpus mris steit. Quod corpus in medio positum
non erat ut caro ardens. sed tamquam si aurum aut argentum in fornace candescerent. Tuc
preterea odorem naribus circumstantes hauserunt. tamquam thuris incensi. uel pciosissi
mi fragantis unguentum. Ad ultimum uidentes sceleratum ministri corpus igne